

EMLÉKKÖNYV – igaz történet a háború borzalmairól, a tisztes helytállásról és a békeévekről

A Magyar Kormány a 2015. évet a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékévé nyilvánította. Az emlékévvvel kapcsolatosan az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő nyílt pályázatot hirdetett, melynek célja az elhurcoltak személyes történetének felkutatása és megjelenítése, széles körben történő megismertetése volt.

Miklós bácsi az Emlékkönyvvel

Édesapánk Németh Miklós (sz: 1919), az utolsó kisbodaki hadifogoly még 1994-ben papírra vetette megpróbáltatásait, a háború és hadifogságának megrázó történetét azzal a szándékkal, hogy a megélt események ne merüljenek véglegesen a feledés homályába, emlékezzünk rájuk, mert igaz történet, nem mese volt! Az anyag a nagycsalád számára hatalmas értékű kincs lett, sőt előkerült elhunyt édesanyánk megsárgult füzeté is, amiben, titokban ő is leírta tisztes helytállását három kisgyermekkel egyedül a háború és édesapánk távolléte alatt, és azt követő nehéz, szegényes, küzdelmes évtizedekben.

A kéziratot olvasta Kisbodak polgármestere, Timár Gábor, aki rátalált a pályázati lehetőségre és minden segítséget megadva biztatott a pályázaton való megmérettetésre. Így került sor arra, hogy 2016 tavaszán könyv megjelenéséhez támogatást nyertem.

Az Emlékkönyv igaz történet a háború borzalmairól a Kárpátokon át az Urálig, a hadifogság pokláról. A háromszori bevonulás és a kétszeri frontszolgálat embert próbáló eseményei, a legegyszerűbb gyalogos közlegény keserves megpróbáltatásai, viszontagságai, nyomora. A súlyos medencelövés utáni nehézkes gyógyulás, fogságba esés, és a pokolba indulás, érkezés eseményei. Hadifogoly élet 1945-1948, a magyar hazától, a fiatal feleségtől és kicsi gyermekektől négyezer km távolságra, a hazatérés le nem írható boldogsága.

Édesanyánk visszaemlékezése, igaz története a háború és hadifogság éveitől otthoni tisztes helytállásáról, a három kisfiú

neveléséről, a megélhetéshez szükséges mindennapi betevő előteremtéséről, a háborúval kapcsolatos helyi események átéléséről, a megszállásról, a menekültekről, a bántásokról, a keserőségekről, a férj miatti csillapíthatatlan aggodásról, a másfél évig tartó teljes hírcsend elviselhetetlen fájdalmáról, az idegtépő várakozásról. A viszontlátás leírhatatlan átéléséről.

Igaz történet a hit, az imák erejéről. A háború utáni közös életről. Még három kistestvér érkezéséről. A nyolc tagúra bővült család mindennapjairól, helyéről és helyzetéről az ötvenes, hatvanas, hetvenes években. A hat gyermek felneveléséről, a négy katonafiú hazaszolgáltatásáról, a gyermekek taníttatásáról, az életbe indításokról. A megpróbáltatásokról, a nehézségekről, a kitartó, kemény, tisztességes munkáról, helytállásról.

Igaz történet a család háborúra és hadifogságra épülő alázatos, tisztességes, példaértékű életéről, a múlt bűvópatakaként történő kimondott, vagy kimondatlan jelenlétéről.

A könyv célja: a Szovjetunióba hurcolt magyar hadifogoly személyes történetének és felesége helytállásának széles társadalmi rétegben történő megismertetése, különös tekintettel a tanuló ifjúságra. A legszélesebb körű hozzáférés biztosítása érdekében az Emlékkönyv megtalálható Győr-Moson-Sopron megye minden városi és falusi könyvtárában. Ajánlott a 12-90 éves korosztály számára.

A cikket írta és a könyvet kiadta: Mezei Tiborné Németh Teréz - 2016.

Felhívjuk a lakosság és a vállalkozások figyelmét, hogy az új Településfejlesztési Koncepció a kisbodaki polgármesteri hivatalban megtekinthető!

Kisbodaki Harangláb – Kisbodak Önkormányzatának lapja. Ingyenes kiadvány. Felelős kiadó és szerkesztő: Timár Gábor polgármester. Elérhetőségek: +36/96/215-506, +36/30/216-6763; polgarmester@kisbodak.hu, www.kisbodak.hu

A 2016-os év eseményei

BETHLEN-PROJEKT

A résztvevők egy csoportja a tábla avatásán

A Bethlen Gábor Alap támogatásával megvalósított „Valóságos és virtuális vízi túraútvonal Kisbodak és Nagybodak között” című projektünknek elsődleges célja volt, hogy újra csónakos-kenus kapcsolat kösse össze a két, egymástól elszakadt testvértelepülést. A lehetőséget megragadva adtuk ki „**A DUNA ÖSSZEKÖT MINKET - HATÁRTALAN KALANDOZÁSOK KISBODAK ÉS NAGYBODAK KÖZÖTT**” című ismeretterjesztő könyvecskét. Ezt lapozgatva bepillantást nyerünk a Szigetköz és a Csallóköz növény- és állatvilágába, megismerhetjük Kisbodak és Nagybodak néprajzát, történetét. A kiadvány természetesen tartalmazza a vízitúra térképét és leírását is! Aki pedig a papír lapozgatása helyett a virtuális valóságot választja, az a [honlapunkon](#) a teljes anyagot megtalálja:

A záró rendezvényen az érdeklődők a projekt bemutatása mellett Kertész József vízügyi szakértő előadását hallgathatták meg. Az információs tábla avatását követően pedig a dunaszerdahelyi E.T.BAND adott fergeteges rock-koncertet.

2016-ban ismét sikeresen, 30 fő önkéntessel szabadítottuk meg Kisbodakot és környékét a felelőtlenül eldobált szeméttől.

Volt, aki még sérülten sem hagyta volna ki a programot!

GYERMEKNAP

Immár hagyományosan a Kis utcai tavaknál, igazi természeti környezetben rendeztünk a kisbodaki és a hozzánk látogató gyerekeknek majálist. Ragyogó, szinte nyári időben kitűnő, hangulatban telt a délután: versenyekkel, sok mókával (és nyalánsággal), kenuzással, fürdéssel.

Rajt!

RAJZ- ÉS ÉLMÉNYTÁBOR

Július 4-e és 8-a között tartotta Vecsei László Ezékiel kisbodaki származású festőművész a környéken méltán híres napközis táborozást. A különböző rajz- és festési technikák elsajátítása, gyakorlása mellett minden nap délutánján olyan foglalkozások

voltak, amik hamisítatlan falusi, vidéki élményt nyújtottak a gyerkőcöknek.

A 2016-os táborozók csapata

Köszönet illeti mindazokat, akik a szervezésben és a megvalósításban önzetlenül segítettek a művészt! A gyerekek és szüleik idén is jó hírért vitték Kisbodaknak!

'54-ES MEGEMLÉKEZÉS

A kopjafánál

Önkormányzatunk – hagyományteremtő céllal – megemlékezésre hívta a falu lakosságát július 15-én, a gátszakadás 62. évfordulóján a töltés lábánál felállított szakítási emlékműhöz. Timár Gábor polgármester köszöntő szavai után Dunát idéző szigetközi népdalokat énekeltünk, majd községünk díszpolgárának, a 100. életévében elhunyt Frantz Erzsébet tanítónőnek visszaemlékezését hallhatták a résztvevők az 1954. évi nagy árvíz és az újjáépítés eseményeiről. Az árvédekezésben és az új falu felépítésében résztvevők tiszteletére, és a lakosság megmenekülése miatt érzett hálából koszorút helyeztünk el a kopjafán. Bözsi tanító néni nekünk szóló üzenetéhez hűen – „Bárhová vigyen szerencsétek, ezt a falut, ezt a hazát soha el ne feledjétek.” – a Szózat elénekülésével zárult ünnepünk.

SZENT KRISTÓF NAP

*„Szent Kristóf példájára verj hidat, ne éket,
emberek, népek, Ég és Föld közé!”*

2016. július 25-én, Kristóf napon véget ért a harmadik, immáron nemzetközivé vált Vízitúrázás Napi rendezvénysorozat, mely Magyarország, Szlovákia és Szerbia önkéntes civil szervezeteinek részvételével több száz fiatalnak, víz iránt érdeklődőnek adott lehetőséget a vízitúrázás megismerésére. Az eseménysorozat szellemi atyja a Duna-Régió Vízitúristikai Szövetség, fővédnöke pedig Áder János Köztársasági Elnök, aki maga is lelkes vízitúrázó.

A záró rendezvény helyszíne nem is lehetett volna jobb, mint Kisbodak, ahol a Duna-ágon át vezető híd nem másról, mint Szent Kristófról van elkeresztelve és erről nem csak maga a híd, hanem a híd lábánál elhelyezett emlékmű is megemlékezik. Ezen a helyen ünnepelte meg Kisbodak lakossága, vezetése, több tucat meghívott vendég, a Duna-Régió Vízitúristikai Szövetség elnöksége, *Horváth Csaba olimpiai bajnok kenus* és a helyi turisztikai szolgáltatók vezetésével nem csak az eseménysorozat végét, hanem a Szent Kristóf „eszmeiség” fontosságát, a víz és a vízen járás szerepének kiemelkedő jelentőségét is.

Klemencz Henrik és Timár Gábor

Kisbodak polgármestere, *Timár Gábor* alkalomhoz illő beszédben emlékezett meg a

Szent Kristóf mondanaköréről és ünnepi beszédében kiemelte azt, hogy mennyire fontos az a szerep, melyet Kisbodak, ez az apró szigetközi település vállal a vízi kultúra megőrzésében. Kisbodakon a tervek szerint Vizi Kultúrház nyílik, ennek előkészületei folynak. A település a Szigetközi Víz-Csöppek mozgalom indító eleme, ezek a tényezők mind-mind közrejátszanak a vízi élet fontosságának megismertetésében, nem csak a régió számára, hanem az egész Kárpát-Medencében egyaránt.

A koszorúzást egy hangulatos közös főzés majd mécses úsztatás követte. A hídon megtörő hullámokon a mécsesek messze úsztak, pislákoló fényük hajnalig emlékezett a hangulatos estéről és Szent Kristóf eszmeiségéről.

*Klemencz Henrik,
a Duna-Régió Vízitúristikai Szövetség alelnöke*

KEMECE NAP – FALUNAP

Közhírré tétetik, minden év augusztusának első szombatján a Kémence nap megtartatik! Akár ez is lehetne a szlogenje az idén első alkalommal megrendezett Kémence napunknak, amellyel a hagyományos falunapunkat kívánjuk színesíteni.

A reggeli ébresztőre életre kelt a régi-régi ZUK tűzoltó autónk és szirénája mellett fúvószenével ébresztette a falut. Természetesen nem maradt el a jó kis indító házi pálesz sem. 9 órától indult a lovaskocsi járat, ami a kikötőbe vitte az érdeklődőket: motorcsónak kényelmesen, bögös csónak evezősen; lehetett választani.

Szigetköz-Úgó Néptáncegyüttes

Közben szép számmal gyűlt a közönség a délelőtti 11 órás megnyitóra, ahol a

néptáncosok lerúgták a port az új útról, felavatva azt. *Timár Gábor polgármester* köszöntője után az ásványrárói pávakör fantasztikus műsorának tapsolhattunk. Emellett szalmafonó és fazekas mutatta be tudományát és engedtek betekintést e két ősi mesterség fortélyaiba. Közben izzottak a kemencék, szorgos kezek eredményeként sült a kenyérlángos, amelyből mindenkinek jutott némi előétel.

Volt, aki komolyan vette

Amíg a nagyérdemű szórakozott, a másik helyszínünkön lázasan folyt a munka. Nem kímélték magukat a „főzők”. Már péntek este komoly előkészületeket tettek, szombaton pedig hajnalban kezdtek, hogy minden a tervek szerint teljesüljön. Hat kondérban rotyogott az étel, has nem maradhatott éhesen. Ebéd után sok pihenésre nem volt idő, hiszen hamarosan kezdődtek a háttérprogramok.

A kisbodaki ügyes kezek kiállítás és Kisbodak képekben vetítés megnyitotta kapuit. A rohamosztagosok érkeztek elsőnek, fénykardjaikat suhogtatva saját készítésű jelmezeikben vonultak. A virtuális valóság sátor a képzeletbe röpítette a kíváncsiskodókat, az erőtől duzzadó fiatalság kitombolhatta magát, hiszen buborékba bújtak így nem eshetett bántódásuk. A kicsik az elmaradhatatlan ugrálóvárban fárasztották magukat. Akinek ez sem volt elég, zsákba futhatott, buborékot fújhatott, sőt még a felnőttek körében is népszerű talicska toló versenybe is benevezhetett. Csupa móka, kacagás így telt a délután.

A „fő műsoridőben” a *Kelet lányai* libegtek a porondra és bővölték hastáncukkal a jó népet.

A siker nem maradhatott el!

Ezek után mint hab a tortán *Györgyi* és aranytorkú barátnői bordalokkal szédítették tovább a még józanul maradt közönséget. Az est attrakciója a *Kajárpécsi Vízirevű* társulata volt. Persze vízhez semmi közük, meg az előadott darabnak se Othellóhoz (annál inkább az otellóhoz), de nagy volt a siker, szem nem maradt szárazon. Én már az írásban is kimerültem, de szerencsére az este bőven maradtak, akik a *Megyimóri* páros muzsikájára hajnalig ropták.

Végére a legfontosabb maradt: a köszönet. Mit is jelent a köszönet? Hálaikat nyilvánítjuk valakinek a cselekedetért, munkájáért, segítségéért, szívességéért. Most ezt szeretnénk tenni, hiszen nem tudom felsorolni azt a sok-sok embert, aki szívvel-lélekkel mellettünk állt, tette a dolgát, hogy ez a nap emlékezetes legyen. Köszönet a támogatásért, köszönet a sok kitartásért, köszönet a részvételért. Ha színpadon állnék, azt mondanám: egy nagy tapsot kérünk ennek a csodás közösségnek, amelyben élhetünk!

Bertalan Péter Zoltánné

KIRÁNDULÁS

Idén október második hétvégéjén tartották a Vas megyei Velem községben a Gesztenyeünnepet. Erre a rendezvényre szerveztünk egy autóbuzsos kirándulást közösségi aktivistáink és családtagjaik számára.

A kiránduló csapat

Élménybeszámoló:

A buszunk már korán reggel elindult a kisbodaki templom elől és célba vettük első állomásunkat, ami Sopronhorpács volt. Itt megnéztük a román stílusú templomot, melynek építése a tatárjárás előtt fejeződött be. Ezek után Kőszegre indultunk el, ahol körbe jártuk és elfoglaltuk a Jurisics várat. Egészen a toronyig másztunk és a haranggal az egész városnak jeleztük, hogy itt jártunk. Nagyon sokat megtudtunk az akkori építészetről, ruházatról, fegyverekről és kultúráról. Kőszegi túránkból a város körüljárása sem maradhatott ki.

A nap fénypontja mégis a velemi gesztenyefesztivál volt, ahol a sátrak sokasága fogadott minket. Innen senki sem tért haza üres kézzel, a buszra még a kisbodaki kemencék első sütőlapátja is felkerült! Éhesen senki sem tért haza a csornai vacsora után.

Végül mindenki jó emlékekkel érkezett meg a kirándulásról.

Veszprémi Ágnes és Klára

Akiknek a fűrészelés is szórakozás!

A SZABADSÁG NAPJA

Tavaly hagyományteremtő céllal emlékeztünk meg az '56-os forradalom és szabadságharc hőseiről. Idén – ha lehet – még színvonalasabb műsort láthattunk a 60. évfordulón. Az elszavalt versek, a közösen énekelt dalok testközelbe hozták a szabadság örömét, a harcok kínját, majd a forradalom leverésének és megtorlásának fájdalmát. Németh Miklós bácsi saját szavaival tolmácsolta a megrendítő mosonmagyaróvári eseményeket.

Köszönet illeti az ünnepség megszervezéséért Bán Elvira és Sragerné Makk Olga tanárnőket, valamint minden fiatal és kevésbé fiatal, akik részt vettek az előadásban!

NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ

A hagyomány és tisztelet jegyében idén is megünnepeltük a falu korosabb lakóit. November 19-én délután gyűltünk össze, hogy színt vigyünk a szürkülő hétköznapiakba.

A már megszokott és talán elvárt előkészületeknek megfelelően természetes volt a terített ünnepi asztal, a finom étel, utána a sütemény és - csakis a hangulat kedvéért - a jó bor. Nem feledkeztem meg a műsorról sem, ami a kezdeti meglepetés után - úgy gondolom - jó kis nótázásba ment át. Igen, idén szabadságot kaptak a hiányolt gyerekek, hiszen szegények sötétben mennek, sötétben érnek haza, s a sok munka mellett nem marad idejük gyerekeknek lenni.

Remélem, azért minden résztvevőnek kellemesen telt a délután és szívesen jön

jövőre is! Köszönjük szépen, hogy megtisztelték bennünket részvételükkel és köszönet mindenkinek, aki hozzájárult a rendezvény sikeréhez!

Bertalan Péter Zoltánné

Egy vízi konferencia margójára

Ez év márciusában rendezte a DunaCharta a Szigetközi vízrendezésről szóló konferenciáját, melyen mi is részt vettünk, természetesen, mint hallgatók. Kíváncsiak voltunk, hogy holt tart (és mi ez) az ügy egyáltalán, melyek a DunaCharta elképzelései és milyen vonatkozásban állnak hozzá az általunk képviselt vízitúrázók társadalmával és az ügyünkkel?

Az előadásokat szakmailag értékelni sem nem tudjuk, sem nem szeretnénk. Nem vagyunk sem vízügyi szakemberek, sem biológusok, nem értünk a puhatestűekhez, papucsállatkákhoz és ahhoz sem, hogy egy átlagos hal milyen magasra tud ugrani, ha nem ott akar ívni, ahol éppen van. Ismerjük a szigetközi ágak és a hullámtér mostani állapotát, de kizárólag úgy, ahogy egy gyakorlott vízenjáró ismerheti. Szeretjük a természetet, nem bántjuk, vigyázunk rá, szeretünk benne élni.

Arra a kérdésre, hogy mi a helyzet a vízitúrázó társadalom (tehát a vizet valamilyen különleges formában használni kívánó ember) és a DunaCharta álláspontja közötti viszonytal, sajnos megkaptuk a választ viszonylag hamar, a következő mondat segítségével. A DunaCharta részéről egyik előadó úr szájából hangozott el, valahogy így: „*ahhoz, hogy a hullámtérben mi történik, ahhoz semmi köze nincs az embereknek*”. (Amennyiben szó szerint nem ez hangzott el, megkövetem magam, a lényege és tartalma ez volt...)

Szövetségünk álláspontja ezzel kapcsolatban egyértelmű és határozott!

Az ember pontosan annyira a természet része, mint a hal, a fa, a csiga vagy a papucsállatka. Minden hangsúly az egyensúlyon, az élhető és szerethető együttélésen van. Az ember nem kapcsolható ki abból a folyamatból, melyet már elkezdett megváltoztatni, melyen és melyben él. Azok egyértelmű tények, hogy a szigetközi beavatkozások nem a szlovákok egyoldalú Duna elterelésével kezdődtek, hanem már a 19. században a gátak építésével. A védett oldal és hullámtér fogalmak axiómaként való használata is azt támasztja alá, hogy ezeket a tényeket elfogadtuk – igen, még a természetvédők, biológusok is elfogadták, hisz a konferencia során számtalanszor elhangzott. (Annak ellenére, hogy ab-ovo a védett oldal is hullámtérként funkcionált.)

Az, hogy mi lesz a Duna sorsa, milyen beavatkozások szükségesek ahhoz, hogy az optimális és élhető állapot megmaradjon, mi nem tudjuk megmondani. Erről a konferencián lévő szakmai előadók is csak találgattak – néha sajnos mellébeszéltek, mentegetőztek. A DunaCharta álláspontja bánatunkra nem derült ki, valahogy úgy értelmeztük, hogy további folyamatos kutatások szükségesek. Hogy ennek mi a kifizetése azt nem tudjuk, szintén nem derült ki.

Minden esetre nagy tisztelettel felkérünk minden olyan szervezetet, aki a saját szemüvegén szemlélve a világot, javaslatokat tesz egész országrészekkel kapcsolatban – még mielőtt valamilyen külső segítség vagy szerencse folytán sikert érne el – tegye ezt úgy, hogy az embert és az ember igényeit a víz használata iránt VEGYE FIGYELEMBE!

Legyenek ezek a döntések komplexek és igazságosak szakmailag és emberileg egyaránt, a vízterületen élők hadd érezhessék magukat otthon, legyen beleszólásuk a saját világuk alakításába, a múltjuk lehessen a jövőjük is – akár még a hullámtérben.

Klemencz Henrik alelnök, DR-VTSZ

Útfelújítások Kisbodakon

Önkormányzatunk 2015-ben elfogadott programjában kiemelt helyen szerepel belterületi útjaink tervszerű felújítása, rendbe tétele. Tavaly a Kossuth Lajos utcát, idén a Felszabadulás utca faluból kivezető szakaszát építettük újjá. Itt a beruházást követően 10 tonnás súlykorlátozásról döntött a képviselőtestület a rönkszállító kamionok kitiltása végett. (Korábban tárgyalásokat kezdeményeztünk az erdészet, a termelő szövetkezet, a nemzeti park vezetésével: amennyiben hozzájárulnak az útépités költségéhez, úgy nagyobb teherbírású szerkezettel építjük meg a szakaszt, így továbbra is Kisbodakon át szállíthatják el az ártérben letermelt rönkfát. A tárgyalások elakadtak, nem sikerült megosztani a költségeket. Tekintettel az idő múlására és a turistaszezon beköszöntére, döntött a testületünk a kisebb teherbíró képességű, de jó minőségű út megépítéséről.)

Aszfalt terítése finisherrel a „Pomászbán”

Az Arany János és a Tőzike utcák lettek volna a következők a sorban, azonban a benyújtott pályázatunk nem nyert. (A térségünkben mindössze két település kapott ilyen lehetőséget a kormányzattól.) A 2017. évben viszont esélyesen indulhat Kisbodak az útfelújítási pályázaton: jövőre megvalósíthatjuk e két utca burkolását. Sajnos a betonos kivitelezés annyira drága, hogy nem jöhet már számításba. Tekintettel arra, hogy megfelelő alappal rendelkezik mindkét úttest, az aszfaltos megoldás mutatkozik célszerűnek és elérhetőnek.

Fontos tudni, hogy a pályázati összeg kizárólag a burkolattal már rendelkező utak felújítására fordítható, kavicsolt, murvás utakra nem! Ez utóbbiakat saját erőből kell a községnek megépítenie. Sajnos az önkormányzat költségvetése ezt nem teszi lehetővé. A Szabadság utca „zsákutca” részéről érkezett olyan felajánlás, miszerint a lakosság hozzájárulna a költségekhez. E szakasz lehet tehát a következő új, burkolt útja Kisbodaknak.

A Béke és a József Attila utcákban a forgalomcsillapítást kell megoldanunk: sokan nem veszik figyelembe, hogy száraz időben még 30 km/óra sebességnél is milyen nagy a porkeltése egy autónak. Erre is keressük az elfogadható műszaki megoldást.

Timár Gábor polgármester

Haladni kell a korral...

Amilyen fontos hagyományaink őrzése, megtartása, olyannyira fontos az is, hogy lépést tartsunk rohanó világunkkal, figyelemmel kísérjük annak újdonságait is. Főleg a fiatalabb korosztály, akiket elvarázsol a számítógépes játékokban és filmekben megelevenedő fantasztikus, képzeletbeli világ.

Ha azt a szót halljuk MondoCON az emberek többsége értetlenül néz. Mit is jelent: a japán animációs filmek kedvelőinek eseménye, felfoghatjuk úgy is, mint egy fesztivál. Míg régen volt a farsangi bál, ahol a gyerekek beöltöztek, felvonultak a mesehősök bőrébe bújva, addig ma ez az esemény szolgál arra, hogy bárki megmutathassa, megmérettethesse magát jelmezében a nemzetközi zsűri előtt.

Koltai Csaba lett a verseny felfedezettje

Nagyon fontos, hogy a jelmez saját kezűleg készüljön, tudni kell azonosulni a megszemélyesített karakterrel, sőt annak viselkedését, mozdulatait is magáévá kell tenni a versenyzőnek.

Hogy miért is írom le mindezt?

Természetesen azért, mert kis falunkban van valaki, aki hónapokon át készült, hogy megmutathassa munkáját. Az októberben Budapesten megrendezett őszi [MondoCON fesztiválon](#) két kategóriában is az első helyezésért járó díjjal tért haza a STAR

WARS filmek egyik jedi lovagjának megszemélyesítőjeként Koltai Csaba. Gratulálunk!

Bertalan Péter Zoltánné

Adózási kérdések Kisbodakon

Újságunk utóbbi számaiban érintettük az adózási kérdéseket, ezen belül is a kommunális adót. Most ismét aktualitást ad a témának az, hogy többen is kaptak felszólítást a hivataltól e tárgyban.

Tényként kell leszögezni: az 1990. évi C. törvény 24.§-a pontosan rögzíti, kik tartoznak a kommunális adó hatálya alá. E szerint az adó alanya az a magánszemély, aki a naptári év első napján az építmény, illetőleg a telek tulajdonosa. Hangsúlyozzuk: törvény szabályozza a kérdést, nem helyi rendelet!

Elöljáróban kijelenthetjük: a kisbodakiak meghatározó többsége eddig is szabályosan és fegyelmezetten fizette az adót. Voltak azonban olyanok is, akik a lakásuk vagy építési telkük után nem fizették meg a kommunális adót. Ez – amellet, hogy jogszerűtlen – kifejezetten igazságtalan a becsületesen fizetőkkel szemben. Miután az ún. földkönyv lekérésére az elmúlt hónapokban volt lehetőség, a közös hivatal illetékes előadója felülvizsgálta a Kisbodakon kommunális adót fizetők körét. Felszólította az adókötelezettséget nem teljesítőket a

bevallásra és az adó befizetésére. A vonatkozó jogszabály értelmében az adót öt évre visszamenően kell kivetni. (Ha valaki öt éven belül szerezte az adótárgyat, akkor a tulajdon megszerzésének időpontjáig visszamenőleg.) Az önkormányzati adóhatóság e kötelezettség szerint járt el, nem is tehetett másként.

Néhány adózó kifogást jelentett be a kivetés ellen. Ezek közül jogos lehet, amikor az ingatlan közterületről nem megközelíthető. Találhatók továbbá Kisbodakon egészen kis méretű telkek is, amelyek után adót kivetni ugyancsak nem volna méltányos. E kivételekre a kormányhivatallal közösen keressük a jogszerű megoldást. 2017. január 1-től már tartalmazni fogja az önkormányzati rendeletünk a mentességek körét.

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni: **ÖNKORMÁNYZATUNK NEM VEZETETT BE ÚJ ADÓNEMET, S AZ ADÓK MÉRTÉKÉN SEM VÁLTOZTATOTT!** Azt viszont szeretnénk, hogy Kisbodakon ne csak méltányos, de egyenlő is legyen a közteherviselés s minden kötelezett tegyen is eleget ennek. Ne feledjük: nálunk a kommunális adó mindössze évente 6.000 forint.

Képviselőtestületünk ezúton köszöni meg minden tisztességes kisbodaki adófizetőnek a pontos befizetést. Mint tudjuk, ez az egyik olyan adófajta, ami „ittthon” marad, ebből épülhetnek útjaink, járdáink!

*Veilandics Eszter jegyző,
Timár Gábor polgármester*

Adventi jótékonysági rendezvény

A Nők Kisbodakért Klub immár nyolcadik alkalommal tartja jótékonysági rendezvényét hagyományosan advent harmadik vasárnap-ján. Idén 2016. december 11-én délután 3 órától várjuk szeretettel a Községi Házba kedves vendégeinket! Meghívott előadókunk ünnepi műsora után az önkormányzat bemutatja a 2016-os kisbodaki falinaptárt s más kisbodaki ajándéktárgy is az asztalra kerül. Természetesen a hagyományos teázgatás, forraltbor-kortyolás sem maradhat el! Az adományokat – mint mindig – községünk szépítésére fordítjuk!

Virágos Magyarorszáért

A klub megvette, az önkormányzat beültette

Kisbodak a tavalyi különdíj után idén is pályázott a Virágos Magyarorszáért Mozgalom versenyében. Az elnyert 1000 darab virágpalántát egyrészt közterületeink virágágyásaiba, másrészt a Nők Kisbodakért Klub által vásárolt virágládákba ültettük el. Aki igényelte, annak háza elé kerülhetett egy-egy kompozíció.

Az idei verseny eredményhirdetése november 18-án van. Ezt követően tudjuk meg, Kisbodak milyen eredménnyel szerepelt. Addig is kérjük, hogy a télre is díszítsék fel a virágládákat, majd tavasszal kerüljenek beléjük minél pompásabb virágok! 2017-től faluszépítő versenyt fogunk hirdetni Kisbodak portái között a „Tiszta udvar, rendes ház” mozgalom mintájára. A részletekről következő számunkban adunk tájékoztatást.

Önkormányzatunk köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik nemcsak saját portájukat gondozzák, hanem közterületeink virágosításával, az ágyások és kompozíciók gondozásával hozzájárulnak Kisbodak szépítéséhez!

Timár Gábor polgármester

Harangok szóljatok ...

Egy templom életében nem sok a 23 év, de a harangok életében úgy tűnik igen. Harangjaink elfáradtak, elnémultak. Teljes mechanikai és elektronikai felújításra van szükségük.

Egy falu nem lehet meg harangszó nélkül! A harangra mindenkinek szüksége van, hívőnek és nem hívőnek egyaránt. „A harang az élőket hívja, a holtakat elsíratja és a villámok erejét megtöri.” – tartja egy régi mondás. A munkálatok már elkezdődtek, a kisharangot elszállították, a nagyot helyben javítják. Reményeink szerint karácsonyra mindkettő megszólalhat!

A javítás költsége 850.000 Ft. Egyházközségünk költségvetése csak a templomok fenntartására és működtetésére elegendő. (Csak a kisbodaki villanyszámla 37.000 Ft havonta 12 hónapon át.) Így az összeget nekünk, kisbodakiaknak kell előteremtenünk.

Kérjük a híveket, hogy aki még elmaradt az egyházközségi hozzájárulás befizetésével, azt lehetőség szerint minél előbb tegye meg. A harangszerelés finanszírozásához minden anyagi hozzájárulást szeretettel elfogadunk. Kérjük, Önök is szólítsák meg elszármazott hozzátartozóikat, rokonaikat, ismerőseiket. Akinek erősek a kisbodaki gyökerei, erős a kötődése szülőfalujához, annak a szíve is megnyílhat a segítségre!

Kérjük, hogy adományait Szalai Lajos plébános atyának juttassák el.

Isten fizessen meg mindenkinek, aki akár a legkisebb összeggel is hozzájárul ahhoz, hogy karácsonykor Kisbodakon újra szóljanak a harangok!

Karácsonyi bütykölde a Könyvtárban

Advent idején, 2016. december 10-én, szombaton délután 3 órakor szeretettel hívom és várom az érdeklődő gyerekeket és felnőtteket is a karácsonyi bütyköldre! Szilágyi Anita Manó hédervári óvónő irányításával kukoricacsuhából készíthetünk karácsonyfadíszeket, angyalkákat és a kis „betlehemünkbe” Máriát, Józsefet és a kis Jézust. Alapanyagot, eszközöket biztosítunk. Csak magadat, barátaidat és családtagjaidat hozd! Találkozzunk a könyvtárban!

Bán Elvira alpolgármester, hitoktató, könyvtáros

Id. Vecsei László: **Vasárnap délután**

Tikkasztó a meleg, még a lomb sem mozdul,
a nyugvót csípős legyek ébresztik álmából.

Én is felébredtem: Az utcán sétálok
egy lélek sok lenne, még annyit sem látok.

Lefelé indulok a váró környékére,
hallgatni mit mesél a Vártó öreg népe
/”Ők bizony ott ülnek a vastag gerendákon,
pipálnak, regélnek hús fák árnyékában”/

Mind a régi arcok, jól ismerem őket
vénebbje megjárta a véres harcmezőket.

Látta ifjúságuk Tirol és Doberdó,
Léptüktől csikorgott a Cseljabinszki hó.
Tudnak ők mesélni, hisz vilávjárt emberek,
hogymilyenek is voltak a Szerbiai hegyek,
a másik Nadesdinszkban hány kosarat fonott,
míg emez – Taliánok földjén ágyukat vontatott.

Szinte vélem látni Prmyslnak várát,
ahol oly sok magyar lelte hatálát,
Lublina ütközet, Piave-i csata
a Románia földjén zordon Dorna-Vatra.
Franciák Elsásza jól ismer Titeket,
Magas-Kárpátokban hideg mart Bennetek.
Tengernyi szenvedés után hazatértek,
vasárnap délután ezekről mesélnek.

Ott ül Varga János Kormos kutájával,
Szakál Ferenc bátyám sikkas bajuszával,
Tóth László sógorom „Miska” pipájával,
Bertalan István is pörge kalapjával.
Hallom Csáki István mélyen zengő hangját,
mókás elbeszélő vicces Czafik Gyulát,
látom Hegyi János mosolygós orgáját,
majd a vad Szerb hegyek közül
a bátor magyar zsandárt;
Ott látom pipálni Deákovics Mihályt.

Sorolnám tovább, úgy bíz jobb is lenne,
ha közbe nem szólt volna a halál hideg szele,
jó pár éve annak, mikor erre kaszált,
elvitte közülük szegény Czére Istvánt.
Most újabban, megint jól megfogytakoztak,
áldozati lettek a gonosz halálnak
a tavaszban Légrádi Henriket hurcolta,
jó „politikus” volt szegény ... az Isten
nyugosztalja!

Majd néhány nap múlva Varga Géza bátyát
korhadt Monarchia jó öreg huszárját.

Eltávoztak ők e kedves társaságtól,
de lelkük mégis itt jár egy másik világból.

Hja, ilyen az élet! A rege tovább szól;
Régi nagy vizekről, jó borivásokról ...

Lang Gyurit gyakorta meg-megemelegetik
pedig ő már régen a föld mélyében nyugszik.

Mosonban arattunk, erről is mesélnek ...
mily messze volt vége a Zehn-Módi földeknek ...

Hej, de mikor még Ürgéden arattunk
Rajkán kubikoltunk, Kő-hidánál dolgoztunk.

Most pedig egy újabb nótá forog a „lemezen”
cívódnak, rágódnak a Koreai eseten!

Valaki hiányzik, ki ehhez értene!
Persze, szegény Henrik jó volna, ha élne!

Így telnek, múlnak lassan az ünnep délutánok,
a lenyugvó nap, ha üszkös fényt vet rájuk
még egyszer rátömnék, már nem ülnek; állnak ...
a csendes jóéjszakát kívánnak egymásnak.

*A verset Nagy Ferencné sz. Vecsei Pira
juttatta el a szerkesztőségünknek. A
költeményt édesapja, néhai Vecsei László
1950. augusztus 20.*

*napján írta, „a
kisbodaki öreg
istentiszteletre –
rossz ruhájuk miatt –
nem járó, zsellér-
sorban élő, az öreg
Dunát oly mélyen
tisztelő, és attól oly
sokat váró Kis utcai
emberekről. Ezek az
emberek sokat
szenvedtek. ...
Üvöltötték a
farkasok dalát,
szabadok voltak, de
szabadon éhezhettek is. ... Nem voltak
istentagadók, csak ruhájuk nem volt! Ezért
nem mentek templomba. Templom volt nekik
a ritkalombozatú kőrisfák alja, ahol ... soha
nem unták meg egymás regéjét, ha
befejezték, újra és újra kezdték.”*

*Újrónafő, 1974. augusztus 8.
Id. Vecsei László*

Emlékezzünk tehát reájuk, mint a falu
közösségét építő őseinkre!

Téged vár a népek lelki sötétsége, Isten ...

*„A hétköznapiak bágyadt szürkésége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.
Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent,
boldog Jézus-várás.”*

Az egyházi év talán legszebb, legmeghittebb időszaka az advent. *Adventus Domini*, az *Úr eljövetele*. Eljött a *múltban*, megtestesült Betlehemben. Megérkezett a várva várt Messiás, megszületett a Megváltó, aki szenvedésével, halálával és feltámadásával mindnyájunknak kinyitotta a Menny kapuját. Azét az országot, ahová második – *jövőbeni* – eljövetele után minket is hazavár.

Az emberiség bajban van. Ha szétnézünk a világban, azt kell tapasztalnunk, hogy a legtöbb bajt és szenvedést nem a természeti katasztrófák, hanem mi emberek okozzuk egymásnak, kezdve a mindennapos veszekedéstől a népek közötti háborúig. Ebből fakad a legtöbb gazdasági bajunk is, de a legtöbb betegség és nyomor is. De az emberiség nem tudja megváltani önmagát, meggyógyítani önmagát ezektől az Ádám és Éva bűne okozta sebektől. Ahhoz, hogy valóban jobbá legyünk, Isten bűnbocsátó kegyelmére, Megváltóra van szükségünk. Kell, hogy ne csak Betlehemben, hanem bennünk is megszülessen Jézus Krisztus!

*„... ne a hóban, csillagokban, Ne ünnepi foszlós kalácson,
Ne díszített fákon, A szívekben legyen karácsony.”*

Készülődjünk közösen, tisztítsuk ki szívünket a nagy Vendég érkezésére!

- **Advent vasárnapjain a reggel 8 órai szentmise** kezdetén közös énekléssel gyűjtjük meg a *templomi koszorú gyertyáit*.
- A szentmise után a hittanosok „*jócelekedet-csillagot*” húznak. Ha teljesítik a rajta lévő jótetteket, piros, ezüst vagy arany csillaggal díszíthetik majd a templom karácsonyfáját és köszönhetik vele a kis Jézust.
- Szentmisék után kb. **8.45 órakor** közös ima és ének kíséretében gyűjtjük meg a *körforgalomban lévő adventi koszorú gyertyáit*. Várjuk a falu egész lakosságát!
- **Szentgyónásra** a *keddi és vasárnapi szentmisék előtt* (kb. 16.45 és 7.45 órától) van lehetőség a templomban.
- **December 24-én este 6 órakor** indulunk a templom elől indulunk a „**Karácsonyi ínekülésre**”. Az idősebbek még emlékeznek, hogy Érsek tanító úr idejében, amikor elkezdődött, s a későbbi évtizedekben is 70-80 ember is eljött, hogy szép énekével elvigye a kis Jézus születésének örömhírét az egész faluba. Szeretnénk újra feleleveníteni ezt a szép, és csak Kisbodakra jellemző hagyományt! Szeretettel hívjuk és várjuk községünk valamennyi lakóját! Az énekek szövegét karácsonyig még valamennyi család megkapja.
- Az „**éjféli mise**” **este fél kilenckor kezdődik** templomunkban. Előtte **20.00 órától** a hittanos gyerekek **pásztorjátékkal**, valamint versekkel, **közös zenéléssel, énekléssel** köszöntik a betlehemi Kisdedet. Dunaremetén fél 10-kor, Püskin fél 11-kor, Halászin éjfélkor lesz az éjféli mise.
- **December 25-én, Nagykarácsony napján, 26-án, Szent István diakónus és vértanú ünnepén** valamint **január 1-jén, Újév napján, Szűz Mária Isten anyja ünnepén reggel 8 órakor** kezdődik a szentmise templomunkban.

Községünk minden lakójának kívánjuk a várakozás idejére és az ünnepre is a Betlehemi Gyermekek békéjét, örömet és szeretetét!

